

אם לא אלך איתו אז יעלו עלי 70 חב"ר.

ביום שבת סיפרתי גם לאבי על ה-מיקרה. הוא לקח אותי איתו למשטרה. במשטרה אמרו שביום שבת לא מקבלים מקרי אונס, ושאוחר ביום ראשון. באותו יום שמסרתי את ההודעה במשטרה, באו אלי יצחק וגיל לבית שלי. גיל אמר לי שהוא נשוי ואשתו בהריון, וש-

ארחם עליהם. הם דיברו גם עם אבי, ואמרו שהיו תחת השפעת סמים, ושהם חשבו שאני בחורה זולה, וביקשו שאבי יסלח להם. אבל אבי עמד על כך שהניני יגיע לבית-משפט.

אחרי זה באו אלי גם חברים של יצחק וגיל, וביניהם גם האח שלו ורצו לשלל אותי שאבטל את האישום. אבל סירבתי, ו-או הם איימו עלי שישחיתו את פני, ויעשו אותי נכה, ויאנסו את אחותי בת ה-13, וישרפו את המכונית של אבי.

אחרי זה יצחק בא אלי עוד פעם ה-ביתה והבטיח לי להתחתן איתי. אז אבי אמר שמותר לו לבוא אלינו הביתה, ואז הלכתי עם יצחק ועם גיל ועם עובדיה סורוה, שכבר השתחרר מהמעצר, לסרט.

אחרי הסרט הם כיבדו אותי, ויצחק הציע לי לבוא איתו לעורר-דין אחד שמטפל בהורדת שלש לאחיו שיושב בבית-סוהר. הסכמתי ללכת איתם.

ניכנסנו ארבעתנו לחדרו של העורר-דין. יצחק דיבר איתו קודם בעניין של אחי, ואחר כך עבר אלי. הוא אמר שהוא רוצה להתחתן איתי, ושאני צריכה לתת תצהיר שכל מה שהיה, היה מרצוני החופשי, וזה לא היה אונס.

התחלתי לבכות, ואמרתי שאיך אוכל לה-כחיש אונס שהיה. אז הם לחצו עלי שאני טיפשה, ואין לי שכל, והתחילו לקלל. אז העורר-דין שאל אותם מדוע הם מאיי-מים עלי, ואמר להם לצאת. שלושתם יצאו החוצה, והעורר-דין דיבר איתי בעניין התצ-היר. שוב בכיתי וסירבתי. אז יצחק וגיל ועובדיה ניכנסו, ולחצו עלי שוב.

פתאום בא לי מצב-רוח טוב, ונהייתי שמחה. נכנעתי והסכמתי, והתחלתי לרקוד שייק. בא במשך. העורר-דין ניסח את התצהיר, ואני חתמתי בנוכחות המזכירה, שלושת הבחורים והעורר-דין.

אחרי האונס.

הצטלמנו יחד

כשיצאנו מהמשטרה של העורר-דין, הבחורים אמרו שהם רוצים להצטלם, איתי, בגלל שעשינו סולחה. הסכמתי, ו-הצטלמתי איתם. אף פעם לא היה לי מצב-רוח כזה. בכיתי וצחקתי, בכיתי וצחקתי. כמה ימים אחרי התצהיר הלכתי לשוק, משום שיצחק הבטיח להתחתן איתי. הוא אמר שהוא יהיה שותף בשוק עם גיל. כש-באתי לשוק ראיתי את גיל מוכר פירות.

שגם גיל יבוא. היא אמרה בסדר. כשגיל גמר, הוא הלך הביתה. אני נש-ארתי איתה, היא התלבשה והמשכנו ללכת. בדרך אמרתי לה שאני מוכן לצאת איתה אבל לא להתחתן — בגלל שאני רק אמר-תי מילה, והיא כבר שכבה עם גיל. דינה אמרה שהיא עשתה זאת אך ורק בשבילי. הוכרתי לה שהיא שכבה עם גיל עוד קודם, ואמרתי לה שוב פעם

שאני לא מוכן להתחתן איתה. כשאמרתי לה את זה, אז היא אמרה לי: "אני עוד אדפוק אותך."

למחרת רצינו לצאת זוגות לבלות. כש-באתי אליה, שרקתי לה והיא ירדה. כש-ירדה, ראיתי שהיא לבושה מכנסיים קצרים ונעלי-רביטה. שאלתי אותה: "מה זה? ככה באים לפגישה?" אז היא אמרה לי שאבא שלה לא מרשה לה.

למחרת ראיתי את החברה שלה גילה, ו-היא סיפרה לי שדינה מספרת שאנסתי אותה. הלכתי לגיל, ואמרתי לו: "בוא נדבר עם דינה, ונשאל למה עשתה את זה." שרקתי לדינה, והיא יצאה ואמרה: "אתה לא מכיר את האבא שלי. הוא יהרוג או-חי, וביקשה שאדבר עם האבא שלה. באנו

לאבא שלה ואמרנו לו: "אנחנו לא אנסנו את הבת שלך." הוא אמר: "אני אשחט אותכם."

גירשתי אותה

מהמשרד

אחרי זה עצרו אותי על המיקרה ה-זו באבוכי-ביר. כשיצאתי מהמעצר, יום אחד אני נוסע בקו 17, ופתאום דינה קר-אה לי מהרחוב. היא היתה יחד עם החברה שלה, גילה. עצרתי את האוטובוס וירדתי. היא שאלה אותי: "איך היה?" כאילו ש-חזרתי מבית-הבראה.

התרגנתי גורא, והיא אמרה לי: "בוא נלך למשטרה ונספר שהכל שקר."

הייתי איתה כל אותו היום. למחרת היא רצתה שאבוא ואקח אותה מהבית. עליתי אליהם, וקיבלו אותי עם קפה ועוגות. די-ברנו על חתונה. האבא דיבר איתי על חתונה, שאל אותי אם יש לי כסף, ואיפה אני עובד. אמרתי לו שיש לי כסף, ויש לי גם מכוננית. דיברנו שהאבא יקנה חדר-שנה וריהוט, וגם ההורים שלי יעזרו לי. הוא אמר שהוא יבטל את המשפט.

שבועיים זה הלך כך, עד שבאה אלי חברה של דינה וסיפרה לי שהיא לא שפוייה. היא נהגה לרדוף אחרי יום-יום, היתה באה לשוק ולשפירא לחפש אותי. כש-הלכתי לעורר-דין בעניין האח שלי, באותו יום שהייתי אצלה בבית. היא באה אתי, והתחילה לרקוד שייק עם עובדיה. התרגו-תי עליה וגירשתי אותה מהמשרד. כש-באתי איתה לעורר-דין, לא חשבתי בכלל לקחת ממנה תצהיר. איש לא הכריח אותה לחתום על ה-תצהיר.

כך התצלומים האלה הם מיסמכים בת"ק בית המשפט: המתלוננות על אונס בחברת המואשמים-אחרי האונס*

המשכתי לצאת איתה. וקבענו איתה ליום אחר בשעה שבע בערב עליי קולנוע זוהר. אבל לא הספקתי לבוא לקחת אותה, אז שלחתי את גיל במקומי.

אחרי זה סיפרתי פעם לגיל שאני עו-מד להתחתן איתה. אז גיל סיפר לי שיום לפני זה הוא שכב איתה בגן. לא הייתי בטוח שהוא מדבר את האמת. אז הוא סיפר לי שהוא קבע איתה למח-רת היום בקריית-שלום. הלכתי איתו לראות אם היא תבוא — והיא באמת באה. במכ-נסיים קצרים הווקים, כמו בגדים, וחולצה.

למה אתה

לא מתפשט?

אמרתי לה שעובדיה, חבר של חברה שלה, גילה, עצור ושנלך לאבוכי-ביר ל-צדק אל החלון. אז הלכנו לצדוק.

יצאנו שלושתנו דרך הקוצים לכיוון בית-העולים שמעון, שזה מעברה עזובה. כל ה-דרך המשכתי לדבר עם דינה, וגיל הלך מאחורינו. בדרך אמרתי לה: "אני רוצה לשכב איתך, אני לוקח אותך לצדוק", היא לא אמרה כלום, ונכנסנו לצדוק.

אחרי שנכנסתי איתה לצדוק, חיבקתי אותה ונישקתי אותה ואמרתי לה להתפשט. כשהיא באה להתפשט, הריצתי של הגוף נתפס לה בשערות, ועזרתי לה להוריד אותה. אחר-כך היא הורידה את המכנסיים, והיתה ערומה. אני הורדתי את המכנסיים שלי רק עד החצי. אז היא שאלה אותי: "למה אתה לא מתפשט?" אחרי זה גם אני התפשטתי.

שכבתי איתה, ואחרי זה נוכרתי מה ש-גיל סיפר לי. שאלתי אותה אם היא רוצה

* בתמונה העליונה, מימין לשמאל: יצ-חק, דינה, גיל. בתמונות הקטנות: ביטנית ובשמאלית — יצחק ודינה מתנשקים. ב-אמצעית — עומדים יצחק ועובדיה, כורעים דינה וגיל.